

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 24sten APRIL, 1830. N. 16

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

NIEUWE SCHENDING DER GRONDWET.

Volgens den Courier des Pays-Bas.

Bÿ de grievende klagten, welke dagelÿks in algemeene bewoordingen in de Zuid-Nederlandsche dagbladen voorkomen, is gewis bÿ velen de wensch ontstaan, om die klagten door daadzaken bevestigd te zien, ten einde, indien dezelve werkelÿk mogten bestaan, zich met de Zuid-Nederlandsche broeders te vereenigen, om de handhaving der grondwet op allerlei wÿze te bevorderen; men zou toch naauwelÿks mogen vooronderstellen, dat die zoo dikwerf herhaalde beschuldigingen van allen grond zouden ontbloot zÿn. Het bovengenoemde opschrift was dan ook meer dan voldoende, om den aandacht van elk beminnaar der grondwet op dat artikel te vestigen, dan hoe verwonderd moest ieder niet zÿn, toen hÿ, hetzelve gelezen hebbende, ontdekte, dat ook hier weder met veel ophef werd geklaagd over eene daad der regering, die volkomen wettig is, en die welligt alleen daarom door de Redacteurs van den Courrier als ongrondwettig wordt voorgesteld, omdat dezelve eenigermate ten nadeele is van iemand, die een schandelÿk misbruik van de vrÿheid der drukpers heeft gemaakt.

L. M. FONTAN wordt, wegens beleediging van zynen wettigen Koning in *Frankrÿk* tot de hoogste correctionneele straf veroordeeld; hy ontrekt zich door de vlugt aan de hem opgelegde straf, en neemt de wÿk naar dit land; de regering staat hem toe in de noordelÿke provincien te blÿven, mits genoegzame zekerheid gevende voor zÿn gedrag, en dit nu zou eene schending zÿn van art. 4 der grondwet, waarbÿ *bescherming van persoon en goederen aan allen wordt beloofd, die zich op het grondgebied van dit Rÿk bevinden!* De Regering heeft dus het regt niet, landloopers en geboeften, die in dit Ryk komen, te weren; integendeel moeten dezelve met open armen worden ontvangen!—Wanneer alzoo eenige boosdoeners, in eenig naburig rÿk wegens brandstichting of roof veroordeeld, in ons vaderland komen, moeten dezelve door de Regering, zonder eenige maatregelen van zekerheid, worden geduld, en moeten de ingezetenen hierdoor aan gevaar voor hun leven en goederen worden blootgesteld.—De toestand van ons vaderland zoude inderdaad beklagenswaardig zÿn, wanneer dit de bedoeling der grondwet ware, want dan zouden weldra de *Nederlanden* eene schuilplaats zÿn voor alle misdadigers, die in de naburige rÿken veroordeeld, middel hadden weten te vinden om te ontvlugten!

Men wil welligt eene uitzondering maken voor veroordeelden wegens staatkundige misdrÿven, doch waar is dit onderscheid in de grondwet te vinden?—en moeten zÿ, die zich niet ontzien hunnen wettigen Vorst op eene schandelÿke wÿze te beleedigen en te honen, nog niet als gevaarlÿker voor den Staat worden beschouwd, dan wel zÿ, die zich slechts aan een gewoon misdryf schuldig maakten?

De Regering is ten duursten verpligt by zonder tegen zulke vreemdelingen te waken, daar de ondervinding ons helaas heeft geleerd, dat velen, die uit *Frankryk* verjaagd of aldaar veroordeeld, zich in ons vaderland hebben nedergezet, op eene schandelÿke wÿze van onze gastvrÿheid hebben misbruik gemaakt, om, hetzÿ openlÿk, hetzÿ in het geheim, ook hier weder onrust te stoken.

Met regt wordt aan FONTAN een der steden uit de noordelÿke provincien tot woonplaats aangewezen, want het zou gevaarlÿk zÿn, een persoon, die in zÿn geschriften zich aan majesteitsschennis heeft schuldig gemaakt, in dat gedeelte van ons vaderland te doen wonen, alwaar de licentie der drukpers meer en meer veld wint.—FONTAN mogt toch, even als in *Frankrÿk*, zich eens van zÿne letterkundige bezigheden verpoozen, om zich, gelÿk vele andere Franschen, met ons vaderland te bemoeÿen!—Hÿ klaagt, dat door de vochtige luchtgesteldheid in de noordelÿke provincien zÿne reeds wankelende gezondheid zal kwÿnen, wel nu, wÿ Nederlanders zÿn geenszins gesteld op het gezelschap van ontvlugte misdadigers; hÿ ga dan naar het zuidelÿk *Italie*, of wel naar *Spanje*, of waar hÿ ook wil!

FONTAN zegt, dat de tegen hem genomen maatregel niet kan worden verdedigd, om dat hÿ van geen paspoort is voorzien, want dat dit niets afdoet, vermits iemand, die zich zoekt te redden, aan hem, die vervolgt, geene toestemming vraagt om zich te redden! Fraaije redenering voorwaar!—een paspoort is dus alleen voor hem noodig, die zich nimmer aan een misdrÿf schuldig maakte; voor anderen strekt dus het vonnis tot veroordeeling voor paspoort!

De handelwÿze der Regering, ten aanzien van FONTAN wordt nu door *al de Redacteurs van den Courrier des Pays-Bas* grootelÿks gelaakt en als eene *schennis der grondwet* voorgesteld! juist hiernaar kan men de gegrondheid van al hunne klagten beoordeelen, juist dit strekt ten bewÿze van de deugdzaamheid der door hun verdedigd wordende zaak!—Welligt stellen zÿ zich de mogelÿkheid voor, ook hier eens, wegens gelÿk misdrÿf als FONTAN te worden veroordeeld, en hopen dan dezelfde bescherming in *Frankrÿk* te zullen genieten, als zÿ voor FONTAN verlangen; wÿ twÿfelen evenwel zeer, of zÿ die zouden verkrÿgen, en of zÿ niet, gelÿk wÿ dit, ten aanzien van FONTAN, hadden gewenscht, dadelÿk weder door de *gendarmerie* of *marechaussée* over de grenzen zouden worden gebragt.—Men heeft waarlÿk dezen FONTAN al te beleefd behandeld; wanneer men denzelven dadelÿk weder naar *Frankrÿk* had teruggezonden, of ten minsten dit land had verboden, zoude hÿ niet in de gelegenheid gesteld zÿn, den miskundigen diets te maken, dat ten zÿnen aanzien de grondwet zoude zÿn geschonden.—Iets goeds is evenwel hieruit ontstaan: die hoog aangebragte, doch zoo weinig gegronde klagte moet ieder overtuigen, dat de *Courrier des Pays-Bas* geene wezenlÿke bezwaren tegen de Regering meer kan inbrengen.

WAT HEEFT KEIZER NICOLAAS VAN HET TURKSCHE RYK KUNNEN MAKEN?

De snelle voortgangen, die de Russische wapenen in de laatste dagen gemaakt hebben, zoo in *Azie*, als in *Europa*, zyn van dien aard geweest, dat de strydkracht van den vÿand ten eenen male verbroken of verlamd schÿnt, en het geheele lot van den Turk genoegzaam van de beslissing der overwinnaars af te hangen. De volken, vooral de christenvolken, waren in eene gespannen verwachting wegens den eindelÿken ondergang van die geduchte en barbaarsche heerschappÿ, welke zoo vele eeuwen de menschheid onteerd en hare regten vertreden heeft, en dat wel op den klassieken grond van het vermaarde *Griekenland*, de bakermat van kunsten, wetenschappen en beschaafdheid, ook van die beschaafdheid, welke de goddelÿke leeraar van *Nazareth* en deszelven Apostelen op aarde gepredikt hebben. Meer dan ooit schÿnt thans het tÿdstip genaderd, dat de bloedige Halve Maan (welke eerder duistermaan mogt genoemd worden) zal ondergaan.—Maar de groote vraag was: wat zou, wat behoorde Keizer NICOLAAS van het Turksche rÿk te maken, waarvan hÿ genoegzaam alleen meester was. De *Metternichs* en *Wellingtons* zullen zeggen, het Turksche rÿk moet ongeschonden gelaten worden.—De Groote Heer is een legetiem Vorst, onze oude getrouwe bondgenoot. Hÿ mag eenige vergoeding van oorlogskosten, eenige matiging in het gebied over *Moldavien*, *Wallachÿen* en de Grieken benevens eenige voorregten aan *Rusland* in de doorvaart op de *Zwarte Zee* beloven, of het traktaat van *Astrakan* ten uitvoer brengen, daarmede behoort dan de zaak ook afgedaan en de oorlog geëindigd te zÿn. *Rusland* zelf heeft bÿ den aanvang niet meer geëischt en openlÿk verklaard, dat het geene vergrooting van land en gebied bedoelde.—Als dan de gemelde eisschen worden toegestaan, heeft Rusland zÿn zin. NICOLAAS moet dan ook zÿne legers van het Turksche gebied terugtrekken en alle overwonnen vestingen ontruimen, of hoogstens genomen zich te vrede stellen met een of twee een tÿdlang nog tot onderpand in bezit te houden. Het evenwigt van *Europa* gedoogt niet, dat het zÿne heerschappÿe, alrede ons magtig genoeg, nog vergroote. Maar wat zegt de menschheid, en de geheele christenwereld, wat wenschen de beschaafde volken? Voorzeker, dat het rÿk van barbaarschheid, waarin eeuwen lang duizenden van onze verdrukte broeders de ketenen der schande en wreedheid gedragen hebben, en dat niet anders, dan door haat tegen al wat mensch en christen heet, door gruwelen en tÿrannÿ zich weet staande te houden, eindelÿk eens vernietigd of ontbonden, immers uit *Europa* verjaagd worde.

Naar welke stem zal NICOLAAS nu moeten luisteren? naar die van het heilig christendom, of naar die van sluwe en listige diplomaten, die, zoo lang zÿ konden, hem aan de overzÿde der *Pruth* terug hielden, en na den overtogt van zÿn voortrukkend leger hem onder de hand tegenwerkten in de herstelling van zÿn geschonden regt?—Want zekerlÿk had het Oostenrÿksche, Engelsche en nu ook het Fransche ministerie (zoo als het onlangs weder zamengesteld is, gelÿk onder VILLELE) liever gewenscht, dat de Turken dan de Russen hadden gezegepraald. Dit is de onchristelÿk staatkunde der mogendheden, die zich schaamteloos genoeg christen mogendheden durven noemen. Weinig verpligting in waarheid heeft *Ruslands* gebieder aan zulk soort van mogenheden, die zoo veel in hare magt was, zÿn vernedering en afbreuk hebben willen bewerken, mogenheden die liever een monster als *Don* MIGUEL en den aartsvyand der christenheid in hunne bescherming nemen, dan verdrukte Grieken en andere martelaren van vrÿheid en geregtigheid.—Verdienen zulke stemmen eenig gehoor voor de regtbank der rede, godsdienst en beschaafdheid en gezonde staatkunde?

Neen, hetgeen men voor lang gezamentlÿk had moeten doen, en g makkelÿk had kunnen doen, heeft *Rusland* nu alleen uitgevoerd. Hÿ heeft *alleen* den heiligen strÿd tegen de talooze barbaren gestreden; en de voorzienigheid heeft zÿne wapenen gezegend, en zoo verre zelfs dat het weinaast in de hoofdzetel van zÿn onhandel-

baren vyand, (die vertrouwende op de wangunst en jaloersche staatkunde der christen mogendheden zelven tegen den magtigen overwinnaar, aanvankelyk naar geene billyke voorslagen van vrede wilde luisteren) de wet heeft kunnen stellen, en hem aldaar den vrede voorgeschreven zonder tusschenkomst van zoogenaamde bemiddelaars.— Zou NICOLAAS dan nog, nadat hy de oorlogs kans had doorgestaan, en volkomen overwinnaar geworden was, gebonden zyn aan de eerste voorwaarden, waarop hy den vrede heeft aangeboden, zelfs staande zyne overwinningen aangeboden, doch die telkens hardnekkig verworpen zyn? Toen de Sultan met zyne geheime bondgenooten in nood en verlegenheid was, zou men dezelve wel willen toestaan, en gaarne zien, dat de overwinnende Russen maar stilletjes weder naar huis keeren. Maar zou, behoorde NICOLAAS zich in dien staat te vergenoegen met zulk een schrale vrucht, na dat zyne dapperen hun bloed gestort en den vyand zoo geheel in hunne magt hadden? Indien ooit een veroveraar van het regt der overwinning gebruik kon maken, dan was het Keizer NICOLAAS, in dien geval.— Hy heeft niet alleen voor eene regtvaardige zaak gestreden, kan niet alleen roemen op de dapperheid zyner krygslieden, maar ook op hunne strenge krygstucht en grootmoedige handelwyze omtrent de overwonnenen, zoodat men van geene plunderingen en bloeddorstige mishandelingen in den geheelen stryd gehoord heeft, zelfs niet in steden welke stormenderhand zyn ingenomen. Begaven zich niet de Turken, zoo wel als de Christenen, gewillig en met vreugde onder de bescherming der Russische wapenen Konden niet de stille burgers en ingezetenen in de veroverde gewesten ongehinderd en vry in hun bedryf voortgaan?— Zulk een veroveraar verdient meester te zyn en te blyven. Wat zou er worden van de ongelukkige volken, die nu voor een korten tyd van het ondragelyk juk ontslagen, in vryheid geademd hebben, indien zy op nieuw aan de woede van den ouden wraakzuchtigen dwingeland wierden overgeleverd? Dan waren zy ongetwyfeld reeds ongelukkiger dan te voren. Of zou NICOLAAS alleen grootmoedig omtrent zynen vyand moeten handelen, door hem, met eenige kleine opofferingen, in het vorig barbaarsche bewind over de ingenomen steden en landen te herstellen? Dit zou *wreedheid* zyn omtrent zyne *vrienden* die zyne zegevierende troepen met open armen ontvangen hebben, en zich voorts op zyne bescherming verlaten.

Neen, het is te hopen, dat de edeldenkende Vorst een beter gebruik van zyne magt zal maken. Laat hy vry den heldhaftigen Grieken, die acht jaren lang alleen den worstelstryd tegen hunnen overmagtigen vyand hebben volgehouden, hun oude vaderland geheel terug geven, de Armeniers en Serviers tot een vryen onafhankelyken staat verheffen met een verstandig Christen Vorst aan het hoofd. Dan handelt hy regt *legitiem*, legitiem in den geest van het heilig verbond der menschheid en der godheid, en tevens van eene milde en gezonde staatkunde. Want de dus vrygemaakte of wettig herstelde volken kan hy als zoo vele getrouwe bondgenooten of schutsmuren tegen den indrang van vreemd geweld beschouwen; terwyl hy anderzins, indien hy den *Grooten Heer* den Grooten Heer laat blyven, zonder hem op die wyze te kortwieken, zich misschien na eenige jaren daarover te beklagen zal hebben, wanneer deze tyd zal gehad hebben, om zyne massa's in *Europa*, *Azie* en *Afrika*, met behulp van Fransche en Engelsche drilmeesters op de Europesche wyze te organiseren, zoo als by nu reeds begonnen is. Alsdan kan de Turk een nog veel geduchter nabuur worden voor *Rusland* zelven en geheel de Christenwereld. Nu is het de tyd zulks te verhoeden. NICOLAAS heeft het in zyne magt, en kan te gelyk zyn woord houden, dat hy geene veroveringen voor zich zelven gemaakt heeft, maar veroveringen voor de vryheid van ongelukkigen, en te lang verdrukte volken, voor broeders en geloofs-genooten. De Turken zelven zouden welhaast onder een gematigder en menschelyker bestuur zich gelukkig genoeg gevoelen, om hunnen ouden meester nimmer terug te wenschen. Alleen die hoven, welke met hunne ellendige staatkunde niets anders bedoelen dan hun eigenbelang en grootheid, ten koste van volksregten en welvaart, zouden van spyt knersetanden.— Maar wat regt hebben zy om zich als bemiddelaars op te werpen? en wat kunnen zy doen?

Keizer NICOLAAS heeft zonder hunne hulp, of liever, in weerwil van hunen diplomatische tegenkantingen, den staat van zaken tot zulk eene luisterryke uitkomst gebragt. Hy heeft eigenlyk niets met anderen te maken; is sterk genoeg in zich zelven, en bykans ongenaakbaar voor hunne magt. En wel het meest voor het dwangzieke *Engeland*, dat van het geheele vaste land is afgesneden of liever zich zelven heeft afgesneden, nadat het *Spanje* en *Portugal* aan de razerny van baatzuchtige priesters en domme despoten ten prooije gelaten heeft.—De tyd heeft geleerd dat NICOLAAS even groot in den vrede als in den oorlog kan handelen, en alzoo kan aangeschreven worden op de lyst van de TRAJANUSSEN, HENDRIK IV, WILLEM I, WASHINGTONS en dergelyke ware helden en weldoeners van menschen en volken.

BEKENDMAKING.

DE genen die verlangen mogen Wissels te bekomen welke wegens den dienst van den Vestingbouw alhier, door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie op Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien zullen getrokken worden, gelieven daartoe inschryvingte doen by besloten biljetten die uiterlyk op Woensdag den 28sten dezer, des voormiddags te 11 ure, ter Algemeene Secretary moeten worden ingeleverd, om door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim voormeld te worden geopend, zullende de Wissels tot de som van ƒ5,000 meer of min toe, aan de genen, dewelke de voordeeligste inschryving hebben gedaan, worden toegewezen.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Den 23sten April 1830.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur
op Curaçao den 17den April 1830.

ER wordt hierby bekend gemaakt dat door het Gemeente-Bestuur dezes eilands tot leden der Commissie, belast met het opnemen der Apotheken en het examineren der Apothekers gesten of provisors voor dit Jaar benoemd zyn

De Weledele Heeren.
J. A. De Lima *M. D.*
A. H. E. P. Schuler, Stads Chirurgyn
en Officier van Gezondheid.
D. Beerers
en
P. Koentze.

De President van het Gemeente-Bestuur voornoemd,
THEOD. JUTTING.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 23sten April 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Onçen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den April 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand April zyn bepaald als volgt;

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Weesmeesteren over de Wees-Onbeheerde en Desolat Boedel Kamer dezer Eilands, zullen op Maandag den 3den der aanstaande maand Mei by Publieke Opveiling doen verkoopen: Eene Plantagie genaamd de VERGENOEGING, gelegen in de Oost Divisie 2de District, benevens eene Negerin genaamd Sophia, toebehoorende aan den Boedel van wylen den Heer ABRAHAM EVERTSZ.

G. VOS Jr.
B. A. CANCRYN.

Den 16den April 1830.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op Maandag den 3den der aanstaande maand Mei vóór de Weeskamer by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Eenige Huis en Tuin Slaven, waaronder een excellente Metzelaar Baas.

J. C. MEYER.

Den 16den April 1830.

TE HUUR.

DAT zeer spacieuse en voor fraai uitzigt wel bekend Huis van Twee Verdiepingen, gelegen op den Berg Altena, (het eerste aan de weg) genaamd "STAD, LAND EN ZEE GEZIGT," onlangs door den ondergeteekende zelfs bewoond, met de daaraan behoorende Afdakken, Chais Huis, Twee Regenbakken, Put en een zeer uitgestrekt stuk Land ter beplanting van Mais, Vruchten als anderzins. Voor verdere informatie gelieve men zich te vervoegen by

M. RICARDO.

Den 1sten April 1830.

Lyst van aangebragte en onafgehaalde brieven ten Post Kantoor.

Jaime Torres	M A Dacosta
Regina Martina	Maria Martha Basden
Rosa M de Endaya	Pedro Pablo Asortegui
Sara Ferrera	Regina Jesurun
Johanna Bothendriksen	Isaac Pooie
Isaac Calvo	Emanuel Lopes Fonseca
J Wagenaar	Jeosuah Dezola
Isaac H Juliao	Sarah de Isaac Senior
Wew. C W Jutting	Jacob de D Henriquez
Esther Delvalle	Abm. de J Henriquez
M L Stek	J J Pool
Manuel Bello	Catharina van Frans Roijer
Hanah Capriles	Mordechay H. Senior
J B Frerichs	Maria Th. Smit
J C Meinhardt	Ester de Jacob de Castro
Maria Josepha Gravenhorst	Sara A De Lima
Maria Louisa	Bregita Alvares Correa
Manuel Guillemin	Antoneta Bastiaen
ManuelCayetanoMonserate	Jeudith of Jeos. Naar
José M Pando	Gracia Levy Maduro
Moses Jesurun	B Diedenhoven
D Gomes Casseres	Benjamin Henriquez
M G G Hommels	Jeos. De Lima
M Guillermo	Sara Fereyra

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

17	golet Dorothea, Guyot,	Aruba
19.	—— Geertruida, Levy,	Bonaire
	—— Irene, Hanzen;	Puerto Cabello
	brik Washington, Arnold,	Guadeloupe
20.	golet Dorothea, Hart,	St. Thomas
21.	bark Stebi, Bolwig,	Aguadilla
22.	brik Aerial, Allen,	Jamaica
	golet Mosca, Vigual,	Samana
23.	—— Iliët, Jones,	St. Thomas
	—— Mary, Meinhardt,	dito
	bark Brutus, Sapia,	Aguadilla

UITGEKLAARD—APRIL.

17. golet La Diana, Evertsz,
19. —— Dorothea, Guyot,
20. —— De Eensgezindheid, Pool,
21. brik Washington, Arnold,
23. golet Cleantis, Fournier,
—— Geertruida, Levy,
—— Dorothea, Hart,

Verleden Woensdag den 21sten dezer is Z. M. fregat *Sumatra*, gekommandeerd door den kapitein *Lucas*, naar de Havana vertrokken, van waar het de terug reize naar het moederland zal voortzetten.

Op Donderdag den 22sten dezer is Z. M. Korvet *Pallas*, gekommandeerd door den kapitein luitenant *Van de Velde* in zeven etmalen van hier naar de Mona Passaet binnen deze haven terug gekeerd.

In eene Jamaiksche Courant van den 1sten dezer lezen wy dat de *Barham*, gekommandeerd door den kapitein Sir *Thomas Louis*, voerende de vlag van den Vice Admiraal *Fleeming*, op den 4den dezer van Port Royal naar Engeland zoude vertrokken, doch zal eerst de Havana aandoen.

Met de aankomst van de Amerikaansche schoener *Railway*, zyn er Nieuw-Yorksche Couranten alhier ontvangen, loopende tot den 20sten Maart ll. De Europesche berigten welke deze Couranten behelzen zyn tot de dagteekening van den 10den February, waarvan wy in dit nummer eenige uittreksels zullen geven,

Aangezien het gouvernement van Don Miguel door Frankryk niet is erkend geworden, zal het hof der Tuillerien de rouw niet aannemen voor wylen Koningin van Portugal, vóór dat haar dood door den Keizer van Brazilie zal aangekondigd zyn.

Het *Journal des Debats* meldt dat er besloten is om eene expeditie naar Algiers te zenden. Vyf en twintig duizend man zullen het leger uitmaken, bestemd om in Afrika aantelanden. Generaal Bourmont zal het opperbevel over het leger voeren; Admiraal Duperre is bestemd als bevelhebber over de vloot en de Generaal der Genie Valare zal de belegerings werken bestieren.

De Spaansche afgezant had een courier naar Madrid afgevaardigd en men veronderstelde, dat zulks in betrekking stond tot de Fransche expeditie tegen Algiers.

Zeer drukke toebereidselen werden te Toulon gemaakt voor de expeditie. Het gouvernement had aan den tresaurier der zeemagt in die plaats 12 millioenen franken overgezonden, ter bestryding der eerste onkosten van den oorlog. Al de linie schepen, fregatten en andere vaartuigen welke te Toulon, Brest, Rochefort en L'Orient liggen, zullen in de maand April in de Middellandsche *Zee* moeten vergaderen.— Men vermeende dat de Pacha van Egypte deel zal nemen in de expeditie en eene vloot met 6000 man zenden om als hulptroepen te handelen en Algiers voor een zekeren tyd te bezetten.

Een artikel gedagteekend Konstantinopel den 6den January bevat—"alles is stil wegens de zaken van Griekenland en de Sultan zoekt naar voorwendsels om de vervulling des vredes van Adrianopel te ontwyken."

Uit Griekenland wordt gemeld dat de President Graaf Capo d' Istrias het eene moeijelyke taak vindt om den staat rustig te houden; en dit verschaft der Porte met eene bewysreden tegen de onafhankelykheid van Griekenland. Zy beweert tevens dat deszelfs vereeniging met Turkye noodzakelyk is ten einde het evenwigt van Europa te behouden. Toen de tyding wegens de verkiezing van eenen Koning voor Griekenland ontvangen werd, ontstond er hevige verbittering tegen den President, die verpligt was zich by de Admiraals van de drie vereenigde mogendheden om bystand te vervoegen.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Nieuw York, Maart 18.

Aanslag om eene omwenteling in Cuba te bewerken.—Een uittreksel van eenen brief gedagteekend den 27sten Feb. behelst dat eene zamenzwering ter afschudding van het Spaansche juk en om Cuba onafhankelyk te verklaren thans is ontdekt geworden en een aantal arresten hebben plaats gehad. By die gelegenheid heeft de Generaal Vives de volgende publicatie doen afkondigen.

Inwoners van het eiland Cuba!—De gunstige toestand waarin dit gelukkig eiland wordt afgeschilderd, de uitkomst van uwe getrouwheid en gezond verstand kunnen niet dan de oproermakers op het naburige vasteland verbitteren, die met bittere nyd onzen voorspoed en rykdom aanzien terwyl zy neergebukt gaan onder armoede en regeringloosheid, de onvermydelyke gevolgen van hunnen opstand. Dit gelukkig land, de verblyfplaats van vrede, overvloed en getrouwheid levert aan de wereld een treffend tegenbeeld op; geniet onder het milde gouvernement van deszelfs Koning al de zegeningen, welke voortspruiten uit zekerheid van eigendommen en uit den onbelemmerden voortgang van kunsten, opvoeding en wetenschappen, terwyl omwentelingen, zamenzweringen, tweedragt en regeringloosheid haar ryk gesticht hebben in de oproerige provinciën, en hare natuurlyke gevolgen zyn geweest zedeloosheid, ongehoorzaamheid en ellende; en daar deze misnoegden geene middelen noch pogingen ontzien hebben om uwe rust te storen, hebben zy het niet moeijelyk gevonden, om eenige der inwoners van dit eiland tot hunne party aantelokken.

Eenige hunner onerkentelyk voor de hun verleende gastvryheid en anderen zonder omzigtigheid, hebben zich door valsche redeneringen laten misleiden, onkundig der onweerstaanbare bewysredenen gegrond op eene bloote vergelyking tusschen den staat van beschaving en eigenschap van het steeds getrouwe eiland Cuba en den beklagenswaardigen staat van het vaste land, sedert het oogenblik van deszelfs afscheuring van het vaderlyke gouvernement van Zyne Majesteit. Dwazen! Alle verstandige menschen in dit eiland zyn getrouw aan den Koning onzen meester, uit genegenheid, uit dankbaarheid en uit overtuiging dat in hunne getrouwheid aan en vereeniging met den ouderlyken staat, zy den waarborg vinden van hun welzyn en dat de dag welke deze geheiligde banden mogt breken, de laatste zal zyn van het geluk en bestaan van dit eiland.

De belagchelyke zamenzwering, welke alleen voor de *ontevredenen* die dezelve gesmeed hebben noodlottig kon geweest zyn, is ontdekt; en de genen die er aan schuldig zyn zullen met alle gestrengheid van onze wetten gestraft worden, om dat de publieke wraak zoo wel als onze eigene veiligheid zulks vordert.

Ingezetenen van Cuba!—Stelt uw vertrouwen geheel in uw opperhoofd, die, bygestaan door zyne ambtgenooten, zyne pligten heeft gedaan en zal doen ten einde U staande te houden in de genieting van uwe tegenwoordige voordeelen, vervullende daardoor de zoo dikwerf herhaalde bevelen van den Koning onzen Meester, en welke zoo streelend voor zyn hart is, dat het niet met vermaak klopt dan wanneer hy U te vreden en gelukkig aanschouwt.

FRANCISCO DIONISIO VIVES.

Havana den 26sten Feb. 1830.

Maart 20.

Opening van het Britsche Parlement.

Na het openen van het Parlement te 2 ure des namiddags van den 4den February waren er binnen geleid de Lords Kommissarissen, zynde de Hertog van Wellington, de Graven Rosslyn, Bathurst en Aberdeen.

Na dat de kommissie wegens het openen van het Parlement en de benoeming der Lords Kommissarissen voorgelezen was, sprak de Lord Kanzelier de volgende boodschap uit:—

Myne Lords en Heeren!

"Z. M. heeft ons gelast U te berigten dat hy van de buitenlandsche mogenheden de duidelykste blyken van den wensch ontvangt, ter bewaring en aankweking der vriendelykste betrekkingen met dit land.

"De pogingen van Z. M. zyn onophoudelyk geweest ter vervulling der voornaamste onderwerpen van het traktaat van den 6den July. en Z. M. heeft ten laatste met zyne bondgenooten maatregels genomen ter bevrediging en geheel afdoende regeling van Griekenland, waardoor hy hoopt wel haast U bekend te maken met de byzonderheden van deze overeenkomst met andere narigten, strekkende ter inlichting van het gedrag, hetwelk Z. M. gevolgd heeft in den loop van deze gewigtige onderhandelingen.

"Het grieft Z. M. U geen berigt te kunnen geven van een vooruitzigt van verzoening tusschen de vorsten van het Huis van Braganza.

"Z. M. heeft als nog niet raadzaam geoordeeld zyne staatkundige betrekkingen met Portugal op den ouden voet te herstellen; echter de veelvuldige ongemakken welke ontstaan uit de opschorting der gemelde betrekkingen, wekt den wensch van Z. M. op om een einde te maken aan een zoo groot kwaad.

Heeren van het Huis der Gemeente!

"Z. M. heeft bevolen dat wy U zullen overleveren de begroting over de uitgaven van dit jaar. By het opmaken van dezelve heeft men alle zuinigheid in het oog gehouden, en het zal U aangenaam zyn te vernemen dat Z. M. vele der publieke uitgaven zal kunnen verminderen zonder de sterkte der zee en landmagt te verzwakken;

"Z. M heeft ons gelast U te berigten dat schoon de opbrengst der nationale inkomsten in het verloopen jaar de som, waarop de berekening gemaakt is, niet heeft bereikt, het *deficit* echter van geen genoegzaam belang is om twyfel te doen ontstaan nopens den toekomstigen voorspoed der publieke schatkist.

Myne Lords en Heeren!

"Z M. beveelt ons U te verzekeren dat zyne aandacht laatstelyk is gerigt geworden op de verscheidene verbeteringen in de uitvoering der wet.

"Z. M heeft daarheen gerigt dat men aan uwe overwegingen zoude brengen onderscheidene middelen, welke naar zyn begrip gewenk moeten aanbrengen in de uitoefening der geregtigheid binnen de verschillende plaatsen van het ryk; en anderen welke schynen voorloopig noodzakelyk te zyn om het praktyk en de proceduren der hooge geregtshoven overtezien.

"Z. M. heeft ons gelast U te verzekeren dat hy hoopt dat gy zult verleenen uwe ernstigste aandacht en hulpe aan de gewigtigste en belangrykste onderwerpen voor het welzyn van het volk.

"Hy heeft ons opgedragen U ter kennisse te brengen dat de uitvoer van manufakturen en voortbrengselen van Groot Brittanje in het jongst verloopen jaar, dien van de vorige jaren overtroffen heeft.

"Het gaat Z. M. zeer ter harte dat in weerwil van dit bewys van levendigen handel, de landbouw en fabriek in verscheidene plaatsen van het ryk zich in eenen ellendigen toestand bevinden.

"Het zoude aangenaam zyn voor Z. M. uwer overwegingen te kunnen aanbieden zoodanige maatregels welke instaat zyn de rampen van eenig gedeelte van Z. M.'s onderdanen te verligten en welke terzelver tyd bestaanbaar zyn met de algemeene en volstandige belangen van zyn volk.

"Deze grievende bekommering doet Z. M. de noodzakelykheid inzien om met de grootste voorzorg in deze gewigtige zaak te handelen.

"Z. M. rekent dat gy met hem zult instemmen in het vestigen van behoorlyke aandacht op de uitwerkingen van een gestreng jaargety en de gevolgen van andere oorzaken, wier bemiddeling niet in het bereik der wetgevende magt staat.

"Bovenal is hy overtuigd dat de tydelyke hindernissen U niet zullen doen afzien in uw voornemen, hetwelk gy hebt aan den dag gelegd om het publieke credit onschendbaar te bewaren en het groote karakter en voortdurende welvaart der natie te onderhouden."

Griekenland—"Men heeft ons verzekerd" zegt de *Gazette de France* van den 1sten February "dat het beslissende protocol betrekkelyk tot Griekenland reeds in Londen is geteekend geworden door de gevolmagtigden der drie mogendheden, en dat men de Souvereiniteit aan den Prins Leopold van Saxe Coburg heeft opgedragen."

In byzondere brieven wordt er by gemeld dat eene zeer levendige briefwisseling is gehouden geworden tusschen gemelden Prins en den Hertog van Orleans, en dat in Parys het gerucht liep dat ingeval de Prins Souverein van Griekenland wordt, hy met eene der dochters van den Hertog zal trouwen.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, March 17.

[*From the Baltimore American, March, 13—5 P. M.*]

Latest from Buenos Ayres.—The fast sailing schooner Splendid, Jones, arrived at this port on Saturday morning in the short passage of 43 days from Buenos Ayres. —By this arrival the Editors of the American have received their files of Buenos Ayrean papers to the 23d January.

The following remarks in relation to the political affairs of the country are from an intelligent and respectable source. They are contained in a letter to the Editors, under date of 23d January:—

"The province is quiet at present, and may so continue for some time; although fears are entertained that the struggle which still agitates the interior provinces, will eventually involve it in new difficulties.—However, even in that event, it is not thought that the permanency of the existing Administration can be affected, so generally does it enjoy the public confidence. An attempt is making to pacificate the interior, and to this end a Commission left here in the early part of last month and proceeded to Santa Fé,—the Governor of which province has entered into the views proposed, and the Commission, at the last dates had left Santa Fe on his way to Cordova.

Considering the very excited state of the parties, it is doubtful whether any benefit will result from this interference. In the mean time, this government has taken the precaution to place on the frontiers a considerable force for the purpose of repelling energetically any violation of her rights. This has given rise to a report that offensive measures were to be adopted; but I am assured by persons attached to the government, that the rumor is utterly unfounded. It has, however, had an effect upon the currency. Spanish dollars, which were before at $6 1½ rials, are now at $8 6 rials; Royal doubloons at $100 each: Exchange on England (negotiated yesterday) at 7¾d., and no great improvement can be expected until the communication shall be opened with the interior provinces and Bolivia."

The Convention between the Provinces of Buenos Ayres and Cordova had been published. Among its provisions for the safety and welfare of the parties is one which looks to the invitation of Santa Fé and the other provinces to assemble and organize the nation. Until the general government of the Republic is constituted, the government of Cordova authorises that of BuenosAyres to transact the foreign affairs of the nation.

At the last dates, Gen. Paez had left Cordova for the purpose of attacking Gen. Quirogo.

Under the law providing for the redemption of the notes of the Bank, notes to the amount of $131,260 were publicly burnt on the 10th January.

A decree dated 27th December states that all vessels which sail from the ports of Brazil for those of Buenos Ayres must have their manifest revised by the Consul or Vice Consul of the latter. No vessel which may arrive at any of the ports of Buenos Ayres after the 1st July, 1830, will be permitted to discharge without having previously complied with the preceding article.

Buenos Ayres, January 23.

For some weeks past reports have been in circulation of war, in which Buenos Ayres and Santa Fé were to act against the province of Cordova and its allies; and these assertions became so positive that considerable credence was given to them, and even the most sceptical allowed the probability that an armed mediation might take place, in which the two first mentioned provinces would be the principals.

An article appeared in the Gaceta Mercantil of 20th, denying that any idea of war prevailed with the Government; attributing the reports to malignant motives, and calling upon those who propogated that and similar rumors; that no one had a right thus to endeavour to disturb tranquility, as the least expression upon such occasions would destroy confidence and produce alarm.

It gives us great pleasure to find that peace is likely to be maintained. War even with a distant province would probably in the end extend all over the Republic, then the fatal consequences can easily be divined.

From the Commercial, March 16.

Mexico.—In the New Orleans Bee, we find advices from Vera Cruz, as late as February 22d, and late dates from Mexico. It appears that tranquility prevailed in the country, except in the State of Yucatan, which was still inclined to centralism. Joseph Segond Carnajal is at the head of the rebels in that province. Gen. Terani minister of war, had gone on a mission to Texas. The minister of the Treasury had laid a report before congress, in which he stated a deficit in the treasury, and talked of providing means of defence for the republic, "threatened with invasion by the adventurers of the North, protected by the United States."

The *Censor* of Vera Cruz, of February 22d, published a memorial of the Private Junta of Commerce in that city, to the Governor of the State, to be by him addressed to the General Congress. This memorial mentions the losses occasioned to commerce by the law of prohibition of nearly all the produce, particularly those coming from Spain and her possessions. The Junta solicits also the recal of all expelled Spaniards who took no part in the expedition against Tampico.

It appears from the same paper of Feb. 5, that the people in Vera Cruz and its vicinity were engaged in getting up a representation to the Chambers of the Union, urging the nullity of the existing Congress.

On the 1st of February, the Chamber of Deputies were engaged in discussing the project of declaring General Guerrero incapacitated to govern. The rambling style of debate in the Mexican Congress is censured in the Correo, which complains that a new subject is taken up every day, and that none is disposed of. "For four years the project of an organic law for the administration of justice has been pending; it is five since the law relating to exclusive privileges has been handed from one chamber to the other, and the same with that regulating the relations of governors of states and generals commandant." The writer complains of the inefficient system of education as the cause of those evils.

The same paper, in speaking of the law prohibiting a multitude of articles indispensably necessary, and prohibiting strangers from acquiring fast property, asks whether it is proposed to make Mexico a Chinese nation? "It is as strange thing that we have adopted the institutions of the freest people in the world, and yet are pursuing a course directly opposite to that which the United States of the North have followed and are following every day."

Robberies and assassinations were more frequent than usual.

A letter from Mexico of the 30th January, states that Santa Anna continued at his residence Manage de Clave, and had repeatedly assured the government that he was satisfied with it, and would mingle no more in political affairs. Nearly all the Generals Commandant had been changed. Basache, the secret envoy of Guerrero, on an *immoral* mission to St. Domingo, had received orders to return; as had also Torneel, envoy and charge d'affairs in the United States.

The exposition of Gen. Guerrero to the Chambers of the Union is published in the Bee of the 24th. He professes his patriotic motives in accepting the Presidency. He says he found, on assuming the office, no funds in the treasury, no vigor in the laws, and violent factions among the citizens. He protests that he used with moderation the extraordinary powers with which he was invested upon the invasion of Tampico, and retained them, as he thought himself authorized, in order to put down revolutions and conspiracies. When the disturbances in Campeachy and Jalapa broke out, he re-assembled the Congress and laid down his extraordinary powers. When he was obliged to put himself at the head of one party and leave Mexico with the troops, he says the people were every where ready to assist him, and that he might have gone to Pueble with six or seven thousand men. But it would have risked the shedding of Mexican blood in his own cause; which is far from his inclinations. He therefore retired, and awaited the re-union and constitutional decision of the Congress, whose commands he is still ready to execute. He concludes by saying—"I deposite the baton of President of the Republic, with the authorities of the nation. Its representatives will make such use of it as they shall deem expedient, with the understanding that I swear to sustain the souvereign resolves of the august chambers on this subject, as the true will of the nation, with the last drop of my blood. For I am nothing but a soldier of my country."

Central America.—Letters from Mexico of the 30th Jan. received in New Orleans, contain advices from Guatemala to the 3d of that month. The persecutions of individuals had became less violent, though confiscations continued. The war in Honduras was still waged with cruelty. The forces of the government under Morazan and one Marques, had been increased, and were near Olanchas, which it was supposed would soon be compelled to capitulate. The Federal Legislature, convoked for the 15th of December, had not been able to assemble, and was to meet if practicable on the 15th January. It was presumed from the exhaustion of the treasury and the rivalship of the States, that no other confederation would be formed than one in which each would be totally independent with a junta for the administration of internal affairs. Valle it is said, will be President, as Morazan has lost the public regard from his tyranical conduct. San Salvador now presents the unusual spectacle of regularity in all the branches of the government. Guatemala is the seat of scandalous depredations. The Chilian republic has recalled its consuls from Central America, on account of *its immorality.* Such is the expression. Nicaragua is in a state of frightful anarchy. Costa Rica is the only State on the Pacific, which has been preserved from the miseries of this unhappy Republic. General Lamar, exciled from Peru, praises this state and its governors on high terms.

From Chili.—We are indebted to Capt. Tripp, of the ship Florida, from Lima and Chili, for the Mercurio de Valparaiso of Nov. 25th, 26th and 28th. The paper of the latest date contain an official notice, dated the 27th, announcing the appointment of Col. Pedro Jose Prado Montaner (Intendant of Santiago) to the Ministry of State in the Department of the Interior.

We learn from Mr. Delano, who came passenger in the Florida, that the country was in a very unsettled state. To explain the cause of the disturbances which existed, we must go back to 1826, when General Freire was elected President of the Republic, and General F. A. Pinto Vice President. General Pinto, soon after, became charged with the Chief Administration, on account of the resignation of the President, and continued at the head of the government until the 16th July 1829, when the state of his health compelled him to retire. Agreeably to a law of the Republic, and with the approbation of the Vice President, the executive power then devolved upon Francisco Ramon de Vicuna, President of the Executive Committee. A new election recurred, say in the month of September or October, and resulted in the choice of General Pinto for President, and Mr. Vicuna for Vice President. General Pinto again retired in favor of Mr. Vicuna. This gave offence to a certain party in the Republic, who declared the election void, and had appealed to arms. Most of the foreign merchants in the interior, had betaken themselves, with their property, to Valparaiso, for protection, and some had gone to Lima. The insurrection had assumed an alarming character, and some blood had been shed. Vicuna was still in office at the date of our last accounts.

March 18.

Office of the American.
Baltimore, March 15—4 P. M.

Attempted Revolution in Cuba.—We published an extract of a letter from Havana, under date of 27th ult. in yesterday's American, which stated that a conspiracy to throw off the yoke of Spain and declare Cuba independent, had just been discovered, and that a number of arrests had taken place. Our attentive correspondent had forwarded us a copy of the Proclamation issued on the occasion by Gen. Vives, which we here annex:—

Inhabitants of the Island of Cuba!—The flattering picture which this fortunate island presents, the result of your loyalty and good sense, (sensatez) cannot but irritate the revolutionists of the adjacent continent, who regard with angry envy our prosperity and wealth while they are seen bowed down by poverty and anarchy, the inevitable consequence of their rebellion. This happy land, the abode of peace, plenty and loyalty, presents to the world a striking contrast; enjoying under the mild government of her King, all the blessings, which spring from security of property, the uninterrupted progress of the arts, education and science, while revolutions, factions discord and anarchy have established their empire in the rebellious provinces, and their natural consequence has been immorality, licentousness and the wretchedness induced by this state of disorder; and since these malcontents have spared no means nor efforts to disturb your repose, they have not found it difficult to allure to their factions, some of the inhabitants of this Island.

Some of them ungrateful for the hospitality they have here received, and others uncircumspect (incautos) have been misled by fallacious theories, ignorant of the irresistible arguments based upon a simple comparison between the state of refinement and propriety of the ever faithful Island of Cuba, and the deplorable state of the Continent since the moment of its separation from the paternal government of His Majesty. Madmen! (Insensatos!) all men of sense in this Island are faithful to the King our master, from affection, from gratitude, and a conviction that in her loyalty and union to the parent State, they hold the only guarantee which secures her well-being, and that the day which severs these sacred bonds will be the last of her happiness and even of her existence.

The ridiculous conspiracy is discovered which could only have proved disastrous to the *malcontents* (malvados) who projected it. Those who may be convicted of the crime will be punished with all the rigor of our laws, because public vengeance as well as our own safety demands it. Citizens of Cuba, repose entire confidence in your Chief Magistrate, who assisted by his colleagues, has done, and will do his duty, to sustain you in the enjoyment of all your present benefits, fulfilling the oft repeated orders of the King our Lord, and which are as graetful to his heart, that it never throbs with pleasure, but when contemplating you as contented and happy.

FRANCISCO DIONISIO VIVES.

Havana, Feb. 26, 1830.

March 20.

LATEST FROM FRANCE.

The ship Clematis, Capt. Holmes, arrived at Boston, on Wednesday, from Havre, which port she left on the 11th February. We find the following summary of the news in the Boston papers.

The government of Don Miguel not being acknowledged by that of France, the court of the Thuilleries will not go into mourning for the late queen of Portugal, till her death shall have been announced by the Emperor of Brazil.

The Journal des Debats announces that an expedition against Algiers is determined on. Twenty five thousand men are to compose the army to be landed in Africa. General Bourmont is to have the command in chief of the army. Admiral Duperre is designated for the command of the fleet, and the General of the Engineers Valare, to command the works of the siege.

The Spanish Ambassador had sent off a courier to Madrid on business, it was supposed, having reference to the French expedition against Algiers. Very active preparations are making at Toulon for the expedition. Government had remitted to the treasurer of the navy at that port, 12 million francs to defray the first expenses of the war. All the ships, frigates, and other vessels stationed at Toulon, Brest, Rochefort, and L'Orient, are to rendezvous next April in the Mediterranean. The Pacha of Egypt is expected to take a part in the expedition. He is to send a fleet and 6000 men, to act as auxiliaries and to occupy Algiers for a certain time.

It is rumored that the plague has been introduced into Pisa by a Russian family arrived there from Turkey, and that two had become its victims. The small pox had recently made great ravages in that city.

A letter from Rome, of Jan. 27, says—"The Pope has just raised to the purple [the dignity of Cardinal] Bishop de Simone, his master of the Chamber, and which is still more extraordinary, the suffragan Bishop of Canada, Weld."

An article dated Constantinople, Jan. 6, says—All is silence as to the affairs of Greece, and the Sultan is seeking pretexts to elude the fulfilment of the treaty of Adrianople.

From Greece it is stated that the President, Capo d'Istrias, finds it difficult to maintain tranquility, and this furnishes the Porte with an argument against the independence of Greece. The Porte alleges, too, that her union to Turkey is necessary to preserve the balance of power in Europe. When the news of a king having been chosen for Greece arrived, there was great irritation against the President, who was obliged to apply to the Admirals of the three powers for assistance.

M. Gosselin, one of the most illustrious members of the Ancient Academy of Belles-Lettres and one of the most scientific Geographers of Europe, died in Paris, Feb. 9.

The Protestants of Augsburgh will celebrate, on the 25th of June next, a grand festival, in commemoration of the completion of the third century since their church was established.

Three young French Missionaries recently arrived in the back settlements of the Cape of Good Hope—the first sent by the French Society of Evangelical Missions that have ever visited that country.